

С какво е актуален и днес Вазовият разказ „Една българка“

25.02.2016, 00:18 ч.

Чрез своите герои Иван Вазов успява да проникне в човешката душа. Той ни припомня забравени идеали и утвърждава ценности, в които вярва. Произведенията му ни помагат да бъдем човечни и нравствено чисти, да върнем общочовешките ценности в нашето време.

Разказът „Една българка“ ни запознава с духовната красота на баба Илийца и с това провокира съзнанието на съвременника ни, който малко обръща внимание на духовността, съвестта и морала. Чрез образа на главната героиня Вазов утвърждава християнското благочестие, благородството, човеколюбието и нравствената сила - добродетели, които ще живеят вечно.

Баба Илийца се проявява като силна и твърда жена, с непреклонен български дух, с добро и отзивчиво сърце. Съдбата и е стоварила на ръцете отговорността за живота на болното внуче. Поведението и пред запитиетата е твърдо и изпълнено с достойнство, защото я води майчиното чувство и чувството за дълг. Изтерзаната жена се опитва да докосне струната на милосърдието в тъмните души на турците, да призове бащината обич.

При вида на бунтовника човечността и я подтиква да му окаже помощ. Тя осъзнава какви са реалните опасности и риска, който поема, но милосърдието и състраданието я карат да забрави за болното си внуче и да помогне „защото „Българин е, тръгнало е за християнска вяра курбан да става“. При срещата с калугера баба Илийца се издига над него с високия си морал и доброта. Вазов използва контраста, за да покаже ярките добродетели на обикновената жена от народа пред егоистичния образ на „божия човек“. Силната духом българка не упреква калугера, а тръгва по своя път, защото е убедена в правотата си. Движат я нейната съвест и националното самосъзнание.

Препятствията се редят едно след друго пред героинята, но няма пречка пред човек, който иска да победи. Мисълта на бедната челопеченка е устремена единствено към ранения гладен момък. Тя трябва да изпълни обещанието си. Воля, упоритост, твърдост, саможертва са събрани у баба Илийца при дългата и упорита „борба „с кола. Този миг на физическа издръжливост е всъщност победа на нейната психическа сила и устойчивост, победа на човешкия дух над страха.

При втората среща с бунтовника героинята забравя своята умора и майчински подкрепя, насърчава и ободрява. Тя знае, че се излага на опасност, като го води в къщата си, но преодолява собственото си страдание от сполетялото я лично нещастие, проявява великодушие и извършва истински подвиг.

Като проследяваме поведението на героинята, ние се убеждаваме в човешкото и благородство, в състрадателното и сърце, в милосърдието и, в безкрайната доброта и смелост. Тези качества предизвикват у нас възхищение и преклонение.

Силният дух на българката, нейният подвиг, упоритостта и нравствената и чистота вълнуват днес съвременния читател. Образът на силната жена ни обогатява и ни учи на нравствени добродетели, така нужни на сложното ни време.

[@bgmaterials.com](https://bgmaterials.com)